

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- az ingyenes avar elszállítását a 2025-ös évben is megszervezzük, melynek pontos részleteivel jelentkezni fogunk a közösségi oldalunkon

- megtörtént a szeméttelp őszi letakarítása, megkérnénk, hogy a hulladékot a gödörhöz közel öntsék le

- a Helyi Közösségünk, a KV Kommunál Kishegyes, a Zöld Dombok Környezet és Közösség Fejlesztési szervezet, a Községi Vállalkozók Egyesülete és a lakosság közös munkaakciók során elvégezték a Strand körüli terület kitisztítását, bokortalanítását, a szemet összegyűjtését és elszállítását. Tervezzük az ott található játszótéri elemek felújítását és újak kihelyezését, fásítást, padok kihelyezését, valamint a közvilágítás kibővítését erre a szakaszra

- a Bácsfeketehegy Helyi Közösség Tanácsának döntése értelmében az idei évben is támogattuk a 80. életévüket ünneplő nyugdíjasok megvendéglését, az ajándékok megvásárlását

- a Tartományi Oktatási, Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi - Nemzeti Közösségi Titkárságnál sikeresen pályáztunk intézményt jelző információs fatáblák kidolgoztatására és kihelyezésére, ez alkalommal az Evangélikus templom, Bányai emlékház, a Központi Otthon, illetve a Kozma Lajos fiókkönyvtár elé.

- hagyományainkhoz híven, az idei évben is, szeptember második hétvégéjén szerveztük meg az 53. Szüreti napokat, a 23. Bácsfeketehegyi szőlész és borász találkozót, valamint a 14. Kun hagyományőrző találkozót. Az időjárás kedvező volt, nagy volt a sürgés-forgás a nyári színpad körüli téren, fellépők, kocsisok, tamburások, mind izgatottan készülődtek az előre lebeszélte „megálló” felé, ahol a reájuk váró nézőközönséget tamburazenével és néptáncsal köszöntötték. Itt szeretném külön megköszönni a megálló helyszínét biztosító lakosainknak, többek között Szukola Bélának a közreműködést. Frissen sült lángos illata lengte be a teret, füstfelhő gomolygott, hozzáláttak a versenycsapatok tagjai a főzéshez. 17 csapat mérte össze szakács tudományát, az első három helyezett:

1. Bertók Csaba és csapata - Bácsfeketehegy

2. Zgr. Gradnja Bircsár - Bácsfeketehegy

3. Kerekes Zalán és csapata - Bácsfeketehegy

A zsűri tagjainak, név szerint, Fehér Etelkának, Bojtos Bélának, Tóth Sándornak-(Profi) nem volt egyszerű feladatuk, elmondásuk szerint a versenyzők igen finom mintákat adtak le az elbírálásra.

Két kotlában főtt a promóciós birkapaprikás, Patócs Béla és Balog Zsolt felügyelete mellett időközben a szabadtéri zenekar is munkához látott.

-megrendezésre került a Karatepe Kun Hagyományőrző Egyesület szervezésében a bajsai Testvériség kultúregyesület közreműködésével a jurta állítás, a gyerekek részére meghirdetett íjász verseny, melynek dobogósai éremmel lettek jutalmazva, illetve az íjász bemutató.

Köszönjük szépen minden szervezőnek, és résztvevőnek a közreműködést

- az idén ünnepeljük településünk 240. évfordulóját, a rendezvény sorozatok november 14.-15.-16.án szerveződnek, melyekre szeretettel várunk mindenkit.

Juhász Attila

IZIDA HÍREI

Augusztus folyamán folytattuk az újrahasznosítás hagyományát, együttműködve a kulai Eko-plast céggel, valamint Zora Ledjenac és Dragan Biondić támogatásával.

Kupakokat (és másodlagos nyersanyagokat) gyűjtöttünk és adtunk le, gondoskodtunk a környezetünkéről és példát is mutattunk. Az Eko-plast sem maradt adós, mint mindig, most is meglepte tagjainkat különleges édességsomagokkal és üdítőkkel. Így tehát nemcsak anyagokat hasznosítunk újra, hanem a pozitív energiát és a jó hangulatot is megosztjuk egymással.

Augusztus 23-án Tolerancianapot tartott a Topolyai-tó partján a Kisbácska Szklerózis Multiplex Egyesület, amelyet 15. alkalommal rendezték meg, a találkozón 17 egyesület vett részt.

Az eseményen a hazai egyesületek mellett jelen voltak a környező országok érdekvédelmi szervezeteinek képviselői is. Az eseményre olyan vendégegyesületeket hívtak meg, akik fogyatékkal élő gyerekekkel, fiatalokkal foglalkoznak.

Avgusztinov Tünde, az Izida Anya- és Gyermekevédelmi Egyesület csoportvezetője a következőket mondta el: „Különféle feldolgozásokat végzünk, fűszernövényeket gyártunk, kerámiával foglalkozunk, szappanokat gyártunk, levendulazsákokat készítünk, gyöngyfűzés, szövés, gyertyakészítés, úgyhogy nagyon széles körű a mi foglalkozásunk. Ezt elhoztuk a kiállításra ide, a mai napra.”

Szeptember folyamán a szövők az Izidában mind önállóbban dolgoztak. Megtanulták a szövőkereteket felvetni és a kész szőttéseket levenni a keretről. A jövőben az eldolgozást fogják majd gyakorolni. Ter-

mészetesen az elméleti részt is folyamatosan ismétlik, pl. a szövőkeret részeinek megnevezését és a fonalak fajtáinak megkülönböztetését. A fiatalok nagyon szorgalmasan dolgoztak a szövőműhelyben, így sikerült is mindenkinek kész terméket készítenie a szüreti napokra.

A bácsfeketehegyi Szüreti Napokat hagyományosan minden év szeptemberének második hétvégéjén tartják meg. Ez az a nap, amikor a település hagyományőrzői lovaskocsikkal járták be a falut, a népzene végigzengte az utcákat, és a népviseletek az együttes ritmusára lebbentek. A rendezvényen idén is részt vett az Izida, bográcsos készítésével és jó hangulattal járultunk hozzá az eseményhez.

Külön köszönet a bácsfeketehegyi helyi közösségnek, amiért gondoskodtak róla, hogy tagjaink kényelmes helyet kapjanak és nagyon örültünk annak is, hogy soron kívül kaptunk lángost.

Az emberség összeköt bennünket, és a szeretet mellett ez az egyik legkritikább jellemvonás, amely gazdagabbá teszi az embert – minél többet adunk belőle, annál többet nyerünk mi is.

Hajas Gabriella

Gazdakör Hírei

A szeptember a bácsfeketehegyi Gazdakör számára idén is tartalmasan és eredményesen telt. Egyesületünk tagjai és barátai előbb a helyi hagyományokat ápoló rendezvényen vettek részt, majd a magyar fővárosban, az ország legnagyobb mezőgazdasági seregszemléjén képviselték közösségünket és a bácsfeketehegyi fekete meggyet. Szeptember elején a hagyományos szüreti napok rendezvénye hozta össze a faluközösséget, amelyhez természetesen a Gazdakör is csatlakozott. Tagjainkkal, meghívott vendégeinkkel és barátainkkal együtt éltük át az őszi időszak egyik legszebb pillanatát: az ünneplést, amelyben a szőlő, a bor, a barátság és a jókedv kapott főszerepet. A rendezvény központi eleme egy ínycsiklandó birkapörkölt volt, amely a bográcsban lassan, de annál ízletesebben rotyogott. A finom étel elkészítéséért köszönet illeti Gombos Lászlót, Szopók Gábort és Szilágyi Ferencet, akik szívvel-lélekkel főzte meg a társaság számára ezt a különleges fogást. A pörkölt mellé szőlőpálinka, bor és természetesen a jókedv társult. Vidám beszélgetések, nevetések és baráti történetmesélések töltötték meg a kultúrotthont, bizonyítva, hogy a hagyományaink megőrzése egyben közösségünk összetartását is erősíti.

A szüreti napok vidám hangulata után egyesületünk a hónap közepén már jóval nagyobb közönség előtt mutatkozhatott be: részt vettünk a Budapesten megrendezett Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállításon és Vásáron (OMÉK). Ez a négy napos esemény Magyarország és a Kárpát-medence egyik legnagyobb seregszemléje, amely minden évben több tízezer látogatót vonz. A Gazdakör önálló standdal 30m²-en képviselte magát, ahol a bácsfeketehegyi hagyományokat és értékeket vittük a nagyközönség elé. Központi szerepet kapott természetesen a településünk büszkesége, a bácsfeketehegyi fekete meggy. A látogatók széles választékban ismerkedhettek meg a meggy feldolgozott formáival: kóstolhattak pálinkát, bort, frissítő meggylevet, meggylikórt, lekvárt, ecetet és természetesen meggyes kalácsot is. A kínálat nemcsak a gyomrot, hanem a szívet is megérintette: minden egyes termék a helyi gazdák és közösségünk munkáját, elhivatottságát dicsérte. Standunkon a gyökereink is bemutatásra kerültek: a kun hímzés hagyományát is megismertethettük a látogatókkal. A bemutatót köszönettel tartozunk Major Mártának és Major Mariannának, akik szaktudásukkal és munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a bácsfeketehegyi értékek a népi kézművesség oldaláról is megjelenhessenek. Külön büszkeségünk, hogy a kiállításra elkészült egyesületünk első saját katalógusa is. A gondosan szerkesztett kiadvány bemutatja a fekete meggy történetét, beltartalmi értékeit és külön-

legességeit, valamint a Gazdakör munkásságát is. A katalógus nagy sikert aratott, sokan érdeklődve lapozták végig, s ezzel sikerült újabb lépést tenni a bácsfeketehegyi fekete meggy hírnevének szélesebb körű megismertetése felé. A gyermekek sem maradtak ki az élményből: számukra bácsfeketehegy nevét és a fekete meggy motívumát viselő lufikat osztottunk. A mosolygó arcok és a léggömbökkel teli csarnok igazán felemelő látványt nyújtott. A kiállítás ideje alatt óriási érdeklődés övezte standunkat, a látogatók sorra érkeztek, hogy megismerjék és megkóstolják a bácsfeketehegyi meggyes különlegességeket. Elismerő szavak, bátorító visszajelzések és sok-sok mosoly kísérté munkánkat. Kiemelkedő pillanata volt a bemutatkozásunknak, amikor Dr. Nagy István agrárminiszter is ellátogatott hozzánk. A miniszter több meggyes finomságot is megkóstolt, és nagyra értékelte közösségünk elkötelezettségét a hagyományok megőrzésében és a bácsfeketehegyi fekete meggy népszerűsítésében. Elismerő szavai megerősítettek bennünket abban, hogy jó úton járunk, és munkánknak Kárpát-medencei szinten is értéke van!

A szeptemberi hónap tehát két fontos eseménnyel gazdagította a Gazdakör életét. A helyi szüreti napokon közösségünk összetartása, a budapesti kiállításon pedig értékeink Kárpát-medencei szintű bemutatása került előtérbe. Büszkéek vagyunk arra, hogy mindkét helyszínen méltóképpen képviseltük Bácsfeketehegyet, s hisszük, hogy ezzel nemcsak múltunkat, hanem jövőnket is építjük.

A Kozma Lajos Könyvtár Hírei

Elköszöntünk volt igazgatónőnkől, könyvtárosunktól Nagy Erzsébettől, aki 35 év könyvtárban töltött idő után nyugdíjba vonult. Ezúton is köszönjük lelkiismeretes, odaadó munkáját és sok boldog, egészségben és élményekben gazdag nyugdíjas évet kívánunk!

Új könyvtárosunk Hajvert Lódi Andrea lett, aki a nyár folyamán minden héten várta a gyerekeket Szünidei zsibongóra. Igencsak változatosra sikerültek a foglalkozások. Voltak játékos drámafoglalkozások, ahol különböző mesehősök bőrébe bújhattak a gyerekek. Kézműves foglalkozásokon újrashasznosítással készültek szebbnél szebb ceruzatartók és képek.

Kvízjátékon csapatokat alakítottunk, alaposan megtornáztattuk az agytekevénnyeket, és közben jól szórakoztunk. Általános tájékozottságunkat az élővilág, a digitális kultúra, zene, tudományok, film, földrajz, történelem, sport terén mértük össze. Törtük a fejünk, melyik európai szigetországot nevezik zöld szigetnek, melyik déligyümölcsből fogyasztják a legtöbbet a Föld lakói, ki az első és eddig egyetlen magyar Nobel-díjas nő, vagy melyik az a Kelet-Afrikában tízmilliók által beszélt nyelv, amelyet Az Oroszlánkirály című rajzfilmből ismerünk...

Tartottunk Activity társasjáték délutánt is felsősöknek a szünidei zsibongó zászlaja alatt, ahol törtük a fejünk, kerestük a szavakat, próbáltuk megfejteni a mozdulatokat.

Az őszi folyamán elindultak heti rendszerességgel a drámafoglalkozások a könyvtárban Andrea vezetésével. Hétfőn és szerdán délután fogadtuk az alsós és felsős gyerekeket, akik szeretik a szép könyvet, a képzeletet megmozgató csapatfeladatokat, akik szívesen bújnak mesehősök néhány percre.

Az elsős tanulókat egy évre szóló ingyenes tagsággal ajándékoztuk meg, várjuk őket is minél többször a könyvtárban.

Október 10-étől folytatódik könyvtárunkban is a Ringató foglalkozás Borsodi Patyerek Orsolya vezetésével. Szeretettel várunk minden régi és új érdeklődőt is péntekenként 17.30-kor!

A Ringató foglalkozások célja, hogy oldott, szeretettel légkörben a kisgyermekes szülőkkel megismertessük a zenei nevelés lehetőségeit, a szülők és gyerekek átéljék a közös éneklés és játék élményét. A Ringatókra már néhány hónapos babával lehet érkezni, a felső korhatár pedig az óvodáskor kezdete. Örülünk ha nemcsak anyukák, hanem apukák, nagyszülők is jönnek a foglalkozásra.

A gyerekfoglalkozások mellett folytatódnak majd a közkedvelt Társasjáték estek is, ismeretterjesztő előadásaink is, könyvbemutatókra is lehet számítani.

Könyvtárunk sikeresen pályázott a Tartományi Művelődési Titkárságnál könyvvásárlásra és örömmel adjuk hírül, hogy már meg is érkeztek az új könyvek hozzánk és már kölcsönözhetőek is! Igyekeztünk úgy válogatni, hogy mindenkinek jusson olvasnivaló a legkisebbektől a legnagyobbakig. Vannak köztük szépirodalmi és szórakoztató regények, kis és nagy gyerekeknek szóló mesekönyvek, ifjúsági regények, ismeretterjesztő könyvek. Érdemes őket kézbe venni!

Találkozunk a könyvtárban!

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ESEMÉNYEI

Augusztus utolsó vasárnapján Lapis Zsuzsa magyarországi lelkész nő szolgált az istentiszteleten, amelyen jelen voltak a „papgyerek találkozó” résztvevői is.

Szeptember 18-án, csütörtökön az 1950-ben született generáció tagjai vettek részt egy hálaadó ünnepi istentiszteleten. Idén tartották meg a 60 éves általános iskolai találkozójukat.

Szeptember 21-én tartottuk a szokásos tanévkezdő istentiszteletünket, amelyen Nagy Erika sárközlaki

lelkész nő hirdette az igét, aki egyben a Királyhágómel-leki Református Egyházkerület Nőszövetségének elnöke is. Az istentiszteleten szép számban megjelentek az általános iskolai tanárai és diákjai is. Faragó Péter

igazgató alkalmi beszédet mondott, Hajvert Janka hatodik osztályos tanuló viszont egy szavalattal gazdagította az ünnepi alkalmat. Az istentisztelet után szerény szeretetvendégségre került sor a gyülekezeti teremben.

Szeptember 27-én, szombaton a Kiskunhalasi Szilády Áron Társaság mintegy 30 fős küldöttsége látogatott meg bennünket Lukács László elnökük vezetésével. Velük tarott Bocskorás Bertalan elnök-lelképásztor is. Őszi legációk körúton vettek részt Szerémségben, hazafelé jövet bennünket is útba ejtettek.

Orosz Attila

Pál Károly és Lakatos János képei

53. Bácsfeketehegyi Szüreti Napok

23. Bácsfeketehegyi Szőlész találkozó

14. Kun hagyományörző találkozó

Nemrégiben múltak el Bácsfeketehegyen a Szüreti Napok, mely rendezvénysorozat három napon keresztül zajlott. Mondhatni egy fél évszázados hagyományt igyekszünk életben tartva megélni azon személyekkel, akiknek szívügye a magyar kultúra megőrzése, ápolása.

Az idei évben szeptember 12-én, pénteken délután vette kezdetét rendezvénysorozatunk, ahol a szabadkai Juhász Zenekar legújabb koncertprogramjára vártuk a családokat, melynek címe Vándorlás a Vajdaságban. Egy igazán csodás vajdasági körutat mesélt el a zenekar eddigi fennállásáról, utazásairól mindezt a népzene nyelvén, és ami a legfontosabb, hogy településünk is helyet kapott a zenekar térképén, méghozzá egy meggyes népdallal.

Szombaton szeptember 13 -án rengeteg program fogadta az idelátogatókat, hiszen mondhatni, hogy a háromnapos rendezvénysorozat fő napja a szombati nap.

Reggel 9:00 órakor vette kezdetét egyesületünk lovaskocsis élőzenés felvonulása, ahol muzsikaszóval, népi énekkel, néptáncsal örvendeztettük meg a közönséget. Elsőként a piactéren, majd a Lódi pincészetnél, majd a Vajdaság utcában, ezt követően a Koncz családi háznál és utoljára a nyári színpadnál is tartottunk egy kisebb bemutatót, a Juhász Zenekar kíséretében.

Egyesületünk ezúttal is szeretne köszönetet mondani mindazoknak, akik befogadták a fellépőket, vagy valamilyen formában segítettek annak megszervezését. Név szerint: Lódi Gáspár, Szukola Béla, valamint a Koncz családnak is hálával tartozunk.

A felvonulással egy időben vette kezdetét a birkaprikás főző verseny a nyári színpad körüli téren, ahol számos kísérő programmal találkozhattak az idelátogatók, mint például külön féle Kun játékok, íjász bemutató, jurta állítás. Az igazán bátrak íjász versenyen is kipróbálhatták magukat. A nap folyamán a szervezők ingyenes lángost is biztosítottak a jelenlévőknek, valamint élőzenét egyaránt.

Vasárnap szeptember 14-én Ünnepi Istentisztelettel zárult a rendezvénysorozat, ahol szintén képviselte egyesületünket a Pántlika Táncegyüttes viseletben.

A rendezvény szervezői: Bácsfeketehegyi Helyiközösség, a bácsfeketehegyi Zöld dombok, a

Karatepe civil szervezet, a bácsfeketehegyi Gazdakör, valamint a Bácsfeketehegy Magyar Művelődési és Helytörténeti Egyesület!

Szakács Tamás

MÉRTÉKLETESSÉG KONTRA MÉRTÉKTELENSÉG

Október 3. a mértékletesség világnapja

„A sérthetetlenség eléréséhez a legfontosabb a mértékletesség. Az önmegtartóztatásnak korai szokásnak kell lennie. Ha korai szokás, akkor a jótettekben megerősödik. Aki megerősödött a jótettekben, annak semmi sincs, amin ne tudna felülkerekedni.”

Lao-ce

Oly korban születünk és élünk, melyben egyszerre van jelen a korlátlan jólét és az elfogadhatatlan nyomor, a lebilincselő anyagi teljesítőképesség és az elképesztő szellemi igénytelenség, a nemtörődömség és a felelőtlenség határait súroló megértés, továbbá az kíméletlen, minden emberi mivoltából kivetkőzött hatalmaskodás. Nehéz ilyen körülmények között minden ponton megtalálni a helyes mértéket, nehéz eligazodni, érdemes akár csak elkezdni töprengeni, emberről, világról, Istenről, mértékletességről, mértéktelenségről. Napjainkra az irigység és a mohóság szinte megállíthatatlan mértékben elterjedt, sőt gyorsuló tempóban sodorja a Földet a végzete felé. Mind nyilvánvalóbbá válik, hogy problémáinkat materiálisan, anyagi szempontból igyekezzünk rendezni, a lelki-szellemi megoldáskeresés háttérbe szorul, ami nem hoz kielégítő megoldást, nem véletlenül vezet pszichés zavarokhoz. A tömegtájékoztatás, média az emberekhez érkező ellentmondásos üzeneteivel tovább fokozza a bizonytalanságot: egyrészt késedelem nélküli és mértéktelen fogyasztásra hív, másrészt önfegyelemre int, hiszen pl. a túlfogyasztással túlsúlyossá tett, elhízott emberi testet szégyenletesnek tartja. Márpedig a fogyasztói társadalomban élő ember alapszüksége az egészség, hiszen az egészség érték, ha elvesz a modern kor embere a fogyasztói társadalom vesztesévé válik. Ennek köszönhetően mind többen ismerik fel úgy a testi, mind pedig lelki egészség a fejlesztésének szükségességét, hisz az egyén, aki elvesztette egészségét, elveszíti fogyasztói pozícióját is.

A nyugati világprodukciós központú őrlületbe hajszolja az embereket a minél korábbi és nagyobb eredményesség irányába, miközben megfélemez az emberléptékűségről, ami pedig kiemelten fontos lenne a közérzet, a környezet és az életmód szempontjából is. Pedig már az ókori Görögországban Protagórasz hangsúlyozta: "Homo mensura", az ember a mérték

(„Minden dolognak mértéke az ember”). Nem kell túl sok semmiből. Mérték szerint kell élni. Ennek már akkor nagy jelentősége volt. Már akkor tudták „semmiből se túl sokat” jelenti az egészség és a jó közérzet mértékét. Mégis a modernizációs változások magukkal hozták az életritmus felgyorsulását, ami fokozódó adaptációra készíti az egyéneket, az egész társadalmat, azzal, hogy megnövelte a mindennapi életben tapasztalható stressz mennyiségét. A folyamatos szerzési kényszer, az aktivitás, teljesítés, „pörgés”, élvezethajhászás mítosza, az „élj a mának” szemlélet kizárja mértékletességet, helyette a túlfogyasztásra buzdít, aminek gyakori következménye a káros szenvedélyek, függőségek kialakulása. A káros szenvedélyek tömegméreteket öltöttek, járványszerűvé duzzadtak, nemcsak a kémiai (pl. dohányzás, alkohol és drogfüggőség), hanem a viselkedési (pl. problémás internethasználat, kényszeres cselekvés, vásárlás, testedzésfüggőség, munkamániák stb.) függőségek is. A mértéktelenség következtében az egyén elveszíti korlátait, az egészséges önkorlátozását, önértékelését, hiszen mindig fittnek, tettekre készen lennie, hogy fel tudja venni a versenyt a kihívásokkal. Nincsenek gyenge pontjai, ha vannak is elrejtve őket, róla minden leperreg,

Kép (pixabay): Reklámok butítják az embereket, vásárlásra, túlfogyasztásra ösztökélik őket.

semmi sem rázza meg, az ilyen embert szeretni sem lehet, de ő sem szeret senkit sem. Közben a fogyasztás kultúra egyik újfajta eszköze is kialakult, az ún. „egészségpiac”, pl. a gyógyszernek nem minősülő készítmények egész sora (vitaminok, egyéb „csodaszerek”, tabletták), azzal a céllal, hogy biztosítsák az egyénnek a fiatalos ruganyosságot, hiszen a fogyasztói társadalom embereszménye a tökéletesség, melyet az „egészség-szépség-fiatalság” hármasa jellemez. Ez az eszménykép megköveteli az egyéntől: a „jó kinézést”, a „boldog” életérzést, ami pedig megkívánja, hogy mindent meg is tegyen egészsége, jólléte, életminősége érdekében. A tájékoztatási eszközök folyamatosan arra hívják fel a figyelmet, és olyan vilá-

Kép (pixabay): „Az összetartozás azt jelenti, hogy közös a célunk, és az elérése érdekében alávetjük magunkat a szerepeinknek. Az értékrend azt, hogy megbízunk egymásban.” Fredrik Backman

got mutatnak be, amelyben az egyéneket arra ösztönözik, hogy állandóan ellenőrizték magukat, hogy mennyire térnek el a kívánt eszményképtől. Olyan egészségfejlesztő és testkarbantartási módszerek fejlődtek ki, melyek sok pénzbe kerülnek. Az egészség középpontba állításával olyan normát állítottak fel, hogy akár erőn felül is szükséges anyagiakat fordítani az egészségre (fitness, testkultúraszalonok, wellness központok). A lélek „edzésére” pedig, külön erre a célra felállított létesítmények szolgáltatásai nyújtanak segítséget, mit sem törődve azzal, hogy a jóllét, az egészség, az életminőség kulcsa az egyén és környezete közötti harmónia, amitől kiegyensúlyozottnak tudjuk érezni magunkat, ám amit mindenkinek magának kell megtalálnia.

Csökkenthető-e a mértéktelenség? Egyéni szinten mindenki meg tud változni. Ez azt jelenti, hogy az illető kilép a „dolgozni és költekezni” életstílusból, amely a fogyasztói társadalmat uralja.

Tudatos döntés, amit mindenkinek önnönmagának kell meghoznia, hogy távolabb tudja tartani magát a külső, anyagi céloktól, egyszerűbb életstílust választásával el tudja érni, hogy az életben másra is tudjon koncentrálni. Képzeljük csak el, hogy az értékrendszerünk olyan, mint egy nagy pite, melyben minden értékünk egy kis szelet: a család, a barátok, az élvezetek az anyagiasság, mértékletesség, a spiritualitás. Amennyiben pl. az anyagiasságra koncentrálnánk, akkor ez az értékrend szelet megnő, nagyobb részét foglalja el személyiségünknek, az életünknek. Eközben a pite ugyanakkora marad, így ahogyan a mértéktelen anyagiasság szelete nő, a többi egyre kisebb lesz. Ezzel vezet az anyagiasság alacsonyabb jóléthez, mert kiszorulnak a belső értékek: mint a személyes növekedés, a családdal, barátokkal való közeli kapcsolat, stb. Pedig ezek járulnak hozzá legjobban az emberek boldogságához.

Érdekes fordulat ez. Addig, míg a dogmatikus, keresztény vallási eszmék uralkodtak hosszú évszázadokig, az emberek a testük sanyargatásával, kínzásával igyekeztek magasabb szellemi-lelki szintekre eljutni, úgy hitték, hogy a fizikai test csupán egy sallang, egy rossz, de szükséges gúnya, melynek levételével vár az egyénre az igazi mennyország. Teljesen elfelejtették, hogy a testet ugyanolyan fontos gondozni, mint a lelket. Miután a dogmatikus eszmék háttérbe szorultak, a XX. században, utat tört magának féktelen hedonizmus („hedonista pogányokká letünk”), ami a testi élvezeteket helyezi előtérbe: mértéktelen evés, ivás, szex, műtételek, a drogok, gyógyszerek, serkentő- és stimulálószer. Ez mára oda vezetett, hogy most a lélek van elhanyagolva, ami közben visszahat a fizikai testre is. Gondoljunk csak az évezredek bölcsességeire, mely kifejezi a teljességet: „Ép testben ép lélek”. Ez pedig azt jelenti, hogy a test is csak akkor tud egészséges maradni, ha a lélek is egészséges. Külön nem megy!“ Az agy és a test folyamatosan kommunikál egymással, mindkettő hat a másikra. Ha boldognak gondoljuk magunkat, a testünk is boldog, és fordítva.” figyelmeztet RubyWax.

Dr. Kasza Bálint

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

(Talán) nem vagyunk hátulgombolósok

Először, azt a címet szerettem volna adni, hogy öntsünk tiszta vizet a pohárba, de nem tudom, hogy a húsz év alatt, volt-e, de így, a mai politikai helyzetet is tekintetbe véve, valamivel ütősebb.

A múltkori számunkban, érintve volt a nemkötelező? „egyenlőség”, „törvénytisztelés” orwelli (kik is az egyenlőbbek a többiek között) taglalása, most ennek tradícióját is átvilágítanám, a magam módján. Induljunk ki bővebb környezetünkből a Mediterrán-vidékből a világ kultúrájának és hitünknek bölcsőjéből. Kétezer éve megszületett hitünk, ami gondolkodásunk, a tudományok, egyszerűen, a mai létünk alapja, de akaratunk ellenére, más nem keresztény hitnek is ugyanaz. Elismerjük-e ezt a tényt, de elfogadják-e az érintettek, mármint az iszlám hitet valló hittestvéreink az Úrban, ugyanezt, vagy beletörődnek a héberek, hogy ez így van, már a mai mindenféle összeütközésekre való kérdések válaszában forrása. A nehezen már túl vagyok, de a tényekről is illendő lenne pár szót ejteni. Az említett vidéket ebben az időben a Római birodalom uralta akkori viszonyokhoz modern módon, a tudományokat a már meglévő görög alapokra építve fejlesztették, az élet és a társadalom jobbításának céljából. Ennek köszönve ellenségeiket legyőzték, birodalmukat, az akkori tudásuk és ismereteik alapján, a világ „végéig” növelték. Majd a jólét és a kényelem testileg és szellemileg lustává, dekadensé tette őket és így a fejlődés útjáról a bukás irányába jutottak. Utólag, mi ma már tudjuk, hogy minden fejlődést a jólét dekadenciába, a bukásba vezet. Ezt várjuk ma már Amerikától is, hogy utána színre lépjen a kommunista irányítású, kapitalista Kína (na oszt akkor mi lesz?, jobb nem, mert sosem volt). Hogy kicsit könnyebben értsük meg a má, dióhéjban, csak több részletet érintve érjünk el ideig.

Mielőtt megbukott, Róma két részre szakadt, a későbbi Német-Római császárságra, ami volt is meg nem is, meg több, a helyén kialakult mai létező állam alkotta EU képezi a nyugatot, valamint Bizáncra, ami ezer évvel túlélte. Itt volt minden, a támadó barbárokat legyőzték, vagy beasszimilálták, majd később vallási közösségi alapon szövetségessé tették. Na, ez az alapja, vagy következménye, legalább is a legborzasztóbb mai összetűzéseknek. E két birodalom között a

limes, a határ a Duna volt, folytatva a Drina folyóval a Kotori öbölíig. Ide tartozott a Pannon síkság, vagy más nevén a Kárpát medence, ide jöttek a mai magyarok egyesek szerint 600-ban, mások szerint 895-ben hazájuknak tenni a már említett folyó mindkét partját, oldalát. Nem is volt ez akkora baj, csak itt már voltak szlávok, de ők jöttek tampon zónának a nyugati germánok felé. Okosan Szent István király egy Bizáncból szabad, Rómától meg egy független katolikus országot, ami még ma is megvan (akkora, amekkora, meg saját magával határos, de szuverén). Minden érthető, csak miért éppen a Habsburgokat választotta sógoroknak? Ha jövőmondó lett volna, kikerülhettük volna 56-ot, a két világháborút, 48-at, de lehet, hogy még a törökökkel is máshogy alakult volna a helyzet. A legborzasztóbb az volt, hogy Lipót császár a török vész kezdetén, becsalta a szerbeket horvát területre, ami akkor magyar közös korona területe volt, tehát a habsburg sógornak semmi iurisdictionja (röviden joga) ott nem vala, a divide et impera (oszd meg és uralkodj) elven összevesztette őket, és ezt máig szenvedjük. Megoldhatta volna ezt Mátyás király, ki legyőzte Bécset, de nem égette le, nem szántatta fel, és nem hintette be sóval, hogy ott soha többé ne legyen csalárd élet. Nem tette meg, mivel az álruhában való „barangolásai” nem voltak ingyére becses nejének, és a felajánlott válásdíjat a sógorság (reneszánsz taljánok, kik mit sem törődtek a magyarság sorsával) nyomására elfogadta, megkegyelmezett, aminek máig isszuk a levét.

Most lett tíz éves a magyar határzár, de hát ha mások körbe beengedik a nem idevaló és nem kívánt polgárokat, ne minket okoljanak, mert nem csak a katolicizmus és ortodoxia (mind a kettő egy bizonyos módon egyenes beszédet, igaz vallást jelent) közötti különbség kiváltotta orosz-ukrán háború, vagy rend csinálás, a nyugati tőke hasznára, hanem az iszlám térhódítása elé is kell néznünk. Nem jobb lenne békésen megőrizni létünket?

Akkor gondolkozzunk... (miért esik, vagy nem esik az eső)

Bíró Csaba

Szeretetmunka Hollandiából

Nyár folyamán négy református csoport érkezett Hollandiából a Központi Otthonba, ahol örömköztünk vendégül látni őket és elbeszélgetni velük. A látogatásokon és kiránduláson túl, voltak csoportok, akik komolyabb felújítást is végeztek Országos Egyházunk ezen épületén.

Hasselt városából érkező csoport a régi lámpákat cserélte át új led lámpákra, így modernabbá téve a szobákat, előadótermeket. Az udvaron új játszótér épült a gyermekek számára. A szorgalmas munka mellett egy nap gyermekdelutánt tartottak és egy este „holland estre” hívgattuk a családokat. Minden prog-

ram nagyon jó hangulatban telt el és örültünk, amiért falubeli gyermekek és fiatalok is részesei lehettek e találkozásoknak.

Dirksland szigetéről is érkezett egy csoport, akik már másodszorra jártak Bácsfeketehegyen. Mint régi, kedves ismerősöket üdvözlöttük egymást. A fiatalok is örömmel jöttek vissza szolgálni, dolgozni és meg-nézni az ismerős helyeket, embereket.

Azt mondták, sokat tanultak tőlünk. Mi is ugyanezt mondhatjuk el róluk: például járnak előttünk a szolgálatkészségben, türelemben, kedvességben.

„Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe! ... és veletek lesz a békesség Istene!” Fil. 4,8-9

Halász Renáta

240 éve Bácsfeketehegyen

Szeptember utolsó hétvégéjén került megrendezésre Kunhegyesen a Szent Mihály Napi Sokadalom, melynek keretében kapott helyett az 1785-ben kirajzásnak induló családokra való megemlékezés is. Mindez 240 éve történt, és mint Kunhegyes, úgy Bácsfeketehegy is igyekszik méltóképp megemlékezni ezen történetekről.

November 14-én pénteken egy interaktív történelemórára hívgunk mindenkit Egyesületünk emeleti termébe, ahol Lódi Csilla és Nagy Tibor történészek fognak előadást tartani este 18:00 órai kezdettel.

November 15-én szombaton az Útra keltek című, Bácsfeketehegy és Kunhegyes múltjáról és jelenéről szóló fotótörténeti kiállításra invitálunk mindenkit, amely Egyesületünk emeleti termében kerül megnyitásra 17:00 órai kezdettel.

A tárlat megnyitóját követően Ifj. Rózsa Sándor előadása veszi kezdetét, amely a redemció, kirajzás témakörében kerül megrendezésre.

Este 19:00 órakor a Kónya Táncegyüttes táncszínházi

produkciójával állít emléket azon családoknak, akik a mai Bácsfeketehegy területére vándoroltak. Az előadás címe: „Az út” – ezen előadás a színházteremben kerül bemutatásra.

Vasárnap, november 16-án reggel 9:30 órai kezdettel Ünnepi Istentisztelet keretében emlékezünk, majd 11:00 órakor egy emléktábla leleplezésére kerül sor, amely az imaterem épületén állít emléket a Kunhegyesről levándorló elődjaink előtt.

Várgunk mindenkit ezen megemlékezési hétvégére sok-sok szeretettel!

FELELŐSSÉG ÉS A SORS

A filozófia világnapja november harmadik csütörtökje

„A pillanatnyi döntéseink nem csupán az adott pillanatra hatnak, hanem a valamilyen szempontból kapcsolódó döntéseink hosszú, jövőbeni sorsunkra is.”

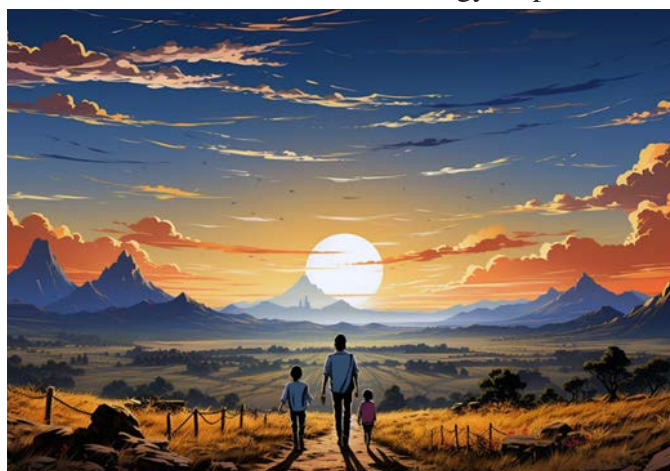
DanAriely

Vajon ki vagy mi irányítja sorsunkat? Ha mi magunk irányítjuk életünket, magunknak is tartozunk felelősséggel érte. Igaz, számolnunk kell a ránk ható külső tényezőkkel is, mégis, a döntés és a cselekedeteink a miénk. A sors nem jelent egyet az eleve elrendeltséggel (végzettel), hiszen mindannyian gondolatainkkal, döntéseinkkel, cselekedeteinkkel teremtyük meg az életünk alakulását. Bizonyos mértékig adottságaink, képességeink és a körülmények behatárolják a lehetőségeket, de a többi már rajtunk múlik, hogy a kínálkozó alkalmakból mit választunk. Kaptunk szabad akaratot, rajtunk múlik, mit tudunk megvalósítani az esélyekből és önmagunkból. Leginkább személyiségünk és jellemünk alapozza meg az életünk zajlását, amin kell, tudunk változtatni is, amennyiben fejlesztjük önmagunkat, formáljuk, változtatjuk hozzáállásunkat. A mindennapi lehetőségek közül, tudunk választani, azonban a következményekkel is számolnunk kell: pl. ha szeretetet, boldogságot, elégedettséget vagy bőséget tudunk nyújtani másoknak, mi is azt kapjuk vissza, fordított esetben ennek ellenkezőjét.

Mi emberek nem születünk előre meghatározott életcéllal, magunknak kell értelmet adni életünknek, oly módon, hogy saját magunkat formáljuk meg, szabad választásainkkal és tetteinkkel. Mivel szabadon választjuk meg egyéni létünket, mi is leszünk felelősek cselekedeteinkért. Lehetőségekkel születünk, sok minden lehet belőlünk, főként tőlünk függ, hogy ezekből mit valósítunk meg. Az élet minden pillanatban feladat és az életútját mindenkinek magának kell megtalálnia. A szabad választás, bár pozitív fogalom, mégis okozhat szorongást és félelmet is, hisz az egyén teljes mértékben felelős önmagáért, tetteiért, ő maga egyben életének megteremtője és alakítója is. Döntéseivel folyamatosan valósítja meg önmagát, úgy haladhat a jövő felé, hogy megváltoztathatja körülményeit, melyek új helyzetet teremtenek számára. Ne feledjük, életünk egy nagy lehetőség, amivel élhetünk, de hagyhatjuk is, hogy elmenjen mellettünk. Ne mulasszuk el a lehetőséget, és ne érzük be minimummal.

Miként formáljuk életünket, sorsunkat, tájékozódniuk kell és lehetőleg minél jobban átlátnia mai, gyorsan változó világot, hogy minél sikeresebben tudjuk megélni benne a helyünket, minél eredményesebben tudjuk megoldani problémáinkat. Ez kritikus gondolkodásra kényszerít bennünket. „Előre jutásod az életben a gondolataiddal kezdődik és azokkal is végződik.” tanácsolja Napóleon Hill. A kritikus gondolkodás elengedhetetlen a mai dezinformációtól és manipulációtól hemzsegő világban. Mivel sikerünk főként a gondolkodásmódunktól, a hozzáállásunktól, a világnézetünktől függ, mindamellett nem elhanyagolhatók a képességeink, a munkabírástunk, a szorgalmunk sem. Nem ritkán előfordul, hogy nem maguk a problémák okozzák a legfőbb gondot, hanem ahogy a dolgokról gondolkodunk. Erre már Epiktétosz felhívta a figyelmet: „Nem a dolgok gyötörnek meg minket, hanem a dolgokról alkotott képzeleteink.”

Napi gondjaink mellett, időként mindannyinkban felmerül a kérdés, vajon mi értelme van az életünknek. Szeretnénk tudni, hogy miért vagyunk a földön, milyen céljaink legyenek? Minden ember szeretne értelmes életet élni. Aki nem találja meg életének értelmét, az értelemnélküliség szorongáshoz vezet, hisz az értelemkeresés hozzátartozik emberi létünkhöz. Az értelmes élet iránti vágy alapvetően be-

Kép (pixabay): „Mi határozzuk meg a sorsunkat, a döntéseinkkel és a cselekedeteinkkel.” Nora Roberts

folyásolja döntéseinket, cselekvéseinket és kapcsolatainkat, miközben közvetlenül befolyásolja lelki egészségünket és jóllétünket. Milyen erők irányítják sorsunkat, külső vagy belső erők szabják meg életünket? A választ a múlt század egyik legjelentősebb filozófiai irányzata, az egzisztencializmus adta meg, ami szerint az életünket nem földöntúli külső erők: az istenség, az univerzum, esetleg más hatalmasság irányítja. Valamennyien szabadok vagyunk, az életünk értelmét saját magunknak kell megtalálni, a szabad döntés és a szabad cselekvés által. Ha sikerül sorozatosan jó döntéseket hoznunk, úgy érezzük, hogy szerencsések vagyunk. Az élet értelmének keresése egyéni utazás, melyben a tapasztalatok, gondolatok, az érzelmek alakítják a sorsunkat. Magunknak kell felfedeznünk és megtalálnunk életünk értelmét, összhangban képességeinkkel, vágyainkkal, értékeinkkel, törekvéseinkkel, megtöltenünk életünket egyéni tartalommal, egyedül kell rátalálni és megteremteni azokat a dolgokat, amelyekért, véleményünk szerint, érdemes élni. Az értelem keresésében leghasznosabb alaposan megvizsgálunk a már bejárt utat, a megszerzett tapasztalatokat, melyekkel már az életünk folyamán sikereket értünk el. Ezek az ismeretek tudnak legtöbbet segíteni abban, hogy újra meglegjünk a legjobb utat. Valamennyink célja, hogy szeretnénk jól érezni magunkat, keressük a megelégedettséget, a boldogságra törekszünk: ezért dolgozunk, szerzünk barátokat, létesítünk párkapcsolatot, stb. Mégis előfordul, hogy egyes céljainkat nem sikerül megvalósítani, máskor, bár elérjük az óhajtott célt, mégsem azt kapjuk, amire vágytunk, az fordul ellenünk, amiért sokáig tudatosan tettünk és lelkesedtünk. A legbosszantóbb mégis az tud lenni, ha azon kell szomorkodnunk, amikor kényelemből vagy

meggondolatlanságból elszalasztunk sokat ígérő lehetőséget. A sorozatos rossz döntések formálódnak balsorssá. Ha ez mégis bekövetkezik, és az illető ráébred, hogy élete zsákutcába jutott, legjobbat akkor teszi, ha igyekszik megérteni és megváltoztatni a hajdanán legjobbnak tűnő döntéseit, melyek ide vezettek. A múlt egyetlen haszna az értelem keresése és a megértés, kár másokat hibáztatni sorsunk alakulásáért.

A teremtő erőnkkel, magunk teremtjük meg valóságunkat is. Legfontosabb célunk a képességeink kibontakoztatása, a vágyaink és szándékaink elérése. Mindannyian rendelkezünk adottságokkal és ezekkel az adottságokkal úgy kellene rendelkezünk, hogy örömet szerezzünk magunknak és másoknak is, hisz minden ember veleszületett joga, hogy boldog és egészséges életet éljen, ami az értelmes élet következménye. Mindenkinek vannak különleges adottságai, amit kimondottan jól tud, jobban, mint mások. Az adottságok az élet folyamán, fejlődnek és változhatnak is. Meg kell találni azt a foglalkozást, szabadidőtöltést, tartalmat, amelyet örömmel végzünk, részt veszünk benne, mert ez megadja az élet értelmét. Ez lehet egy közösségért végzett munka, erős családi, baráti kapcsolatok fenntartása, szeretet vagy egy személyes életcél megvalósítása. Vannak, akik a spiritualitásban, a vallásban lelik meg belső békéjüket és ezt tartják a legfontosabbnak. A materialisták, a fogyasztás hívei az anyagi javakat és élvezeteket tartják az életük céljának. Az életcél az, ami irányít és értelmet ad az életnek, megmutatja, miért születünk a világra, segít megtalálni a helyünket benne, egyben meghozza a belső harmóniát. Aki hosszú időn át nem találja meg élete értelmét, átmeneti értelem- és örömforrásokba menekül, pl.: munkamánia, szexfüggőség, drogfogyasztás, vallási fundamentalizmus, stb.

Tudnunk kell, hogy minden nap veszteség is ér bennünket, hisz egy nappal megrövidül életünk, mégis a legnagyobb veszteség a meg nem élt élet. Elgondolkodtató V. E. Frankl véleménye a szenvedésről: "Mint kisfiú, azt gondoltam, el fogom mondani a világnak, hogy mit láttam Auschwitzban - abban a reményben, hogy a világ egyszer más lesz; de a világ nem lett más csak sokkal később értettem meg, hogy mi a szenvedés értelme. A szenvedésnek ugyanis akkor van értelme, ha Te magad leszel más".

Dr. Kasza Bálint

Kép (pixabay): „Képzeletben gyakrabban szenvedünk, mint a valóságban.” Seneca

Ötven éve a hitközösség szolgálatában

A helyi református egyházközösség presbitériuma jelenleg is 24 főből áll. Ezt azért fontos kiemelni mivel napjainkban nem minden gyülekezetben – legalábbis vajdasági viszonylatban – tudták megtartani ezt a létszámot, amely elsősorban az adott gyülekezet népességének csökkenésének tudható be. Annak ellenére, hogy Bácsfeketehegyen is folyamatosan csökkenő tendenciát mutat a hitközösség tagjainak száma, mégis aránylag nagy egyházközösségnek számítunk. Nálunk is az egyházközösség tagjainak ajánlásával, majd szavazata által történik a presbiterek megválasztása, akik általában az idősebb generációk soraiból kerülnek ki, de gyakori esetben a középkorostályból is beválasztanak egy-egy erre érdemesnek tartott személyt. Paczal Lajost 38 éves korában választották meg erre a tisztségre, amelyet a többszöri újraválasztás révén a mai napig is ellát. Több mint 50 éve áll a református egyház szolgálatában, amely emberi számmisztika szerint majd egy emberöltőnek felel meg, igaz a mindenható atya számára ez csupán egy szempillantásnyi idő. Ebből a jeles alkalomból kerestük fel Lajos bácsit, azzal a kéréssel, hogy idézze fel, mondja el az ötven éve tartó szolgálatának jelentősebb eseményeit.

- 1974 februárjában ajánlottak presbiternek és százhuszonvalahány szavazattal meg is választottak. Abban az időben én cserélgettem a kiégett villanykörteket az utcai világításon így sokan ismertek a faluban, talán ezért kaptam ilyen sok szavazatot. Akkoriban nem jó szemmel nézték, ha valaki templomba járt, többen el sem merték vállalni a presbiteri megbízatást féltve az állásukat, annak ellenére, hogy az – különösen abban az időben – nagy megtiszteltetésnek számított. Nekem is bizalmasan „megsúgták”, amennyiben a lányom templomban esküdik kénytelenek lesznek elbocsájtani a munkahelyemről. A Bácska téglagyárban több mint 20 évet dolgoztam mint karbantartó elektrós, innen mentem nyugdíjba.

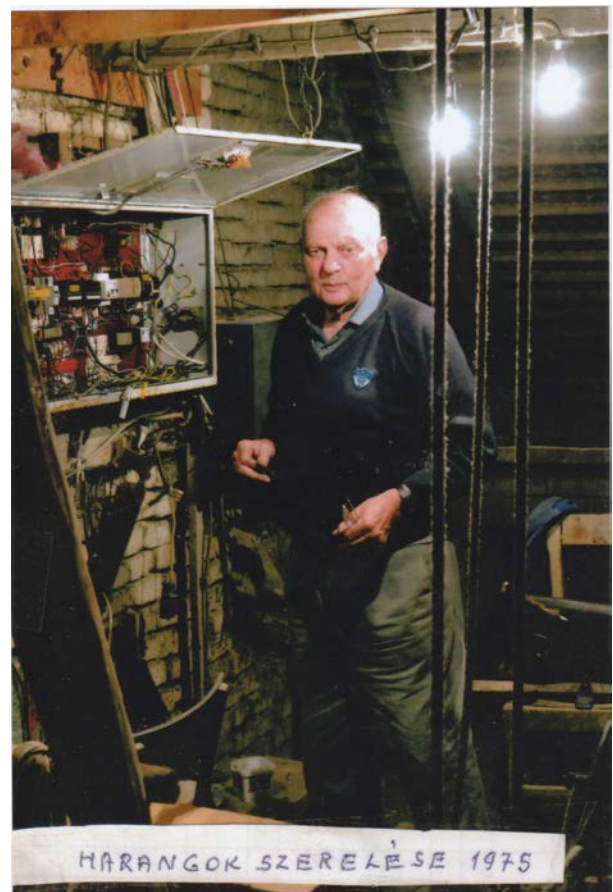
Említette, a vallás gyakorolni óhajtok számára azaz időszak körülményes, kockázatos volt.

- Nem az, hogy nem volt szabad járni templomba, de nem volt kíváncsú. Minél jobban ellene voltak annál inkább jártak az emberek, a családok apraja-nagyja. Az amúgy is nagy befogadású – mintegy 500 ülőhellyel rendelkező – templomba olykor pótpadokat kellett berakni. Nagyobb egyházi ünnepek

alkalmával ez óhatatlan volt. Presbitertársam, Farkas Lajos asztalosmester készített is jó sok padot, hogy legyen mindenki számára ülőhely. Talán az akkori nagy létszámú templomba járóknak is nagyban tulajdonítható és köszönhető az a kialakult közösségi együttlét, amely által családjaik, leszármazottaik ma is szép számban megjelennek az istentiszteleteken, és így ma is egy aránylag népes, erős egyházközösséget tudunk alkotni. Talán az akkori presbitertársaimmal – Bertók József, Bede Bálint, Csete József, Csete László, Kovács József, Kelen István, Kuntics József, Lódi Lajos, Németh Sándor, Molnár Lajos, Tóth István, hogy csak párat említek közülük – mi is hozzájárultunk a hitközösségünk megtartásához, megerősítéséhez. Számtalan esetben idős, vagy beteg embertársunkat látogattuk meg, olykor elkísérve a lelkipásztorunkat, lehetőség szerint alkalmi szeretetcsomagot ajándékozva.

Érzékel-e valamilyen különbséget az 50 évvel ezelőtti, illetve a mai presbitérium tevékenysége között?

- Természetesen, de ezen nem is kell

csodálkozni, hiszen változik a világ s vele együtt mi emberek is. Régebben nem volt ez a nagy fejvesztett rohanás, kapkodás. Több időt tudtunk szentelni a családnak, a közösségnek, az egyháznak. Számtalan esetben volt szeretetmunka, legyen szó takarításról, renoválásról, akár kisebb építkezésről, de volt rá eset, hogy begóréztuk az egyház földjén termett kukoricát. Sok esetben az istentiszteletet követően elmentünk egyik-másik presbiter társunkhoz egy röpké beszélgetésre, ám a névnapok alkalmával is felkerestük és felköszöntöttük egymást, igaz ez ma valamilyen formában működik. Egyházközségünk tagjai számára több esetben került sor kirándulásra, egyházlátogatásra. Kanalas János egykori segédlelkész meghívására Baranyába is ellátogattunk, ahol jelenleg szolgálatot teljesít. Miután a kunhegyesi kibocsájtó egyházunkkal felvettük a kapcsolatot újra létrejött, gyakoribbá váltak a kölcsönös vendéglátogatások. Több alkalommal volt alkalmunk fogadni holland református gyülekezeti testvéreket, akiket pár alkalommal a Paczal szálláson egy autentikus környezetben sikerült vendégül látni. Egykoron is aktív, pezsgő tevékenység folyt a közösségünkben.

Beszélgetésünk során több alkalommal is megpendítette a templomharangok villamosítását. Az mikor, és hogy valósult meg?

- Miután 1974-ben megválasztottak presbiternek lelkipásztorunk, Hódosy Imre megkérdezte tőlem vállalnám-e a harangok villamosítását. Mint fiatal presbiternek és villanyszerelőnek illett elfogadnom a kihívásokkal teli feladatot, habár semmit sem értettem hozzá. (Az 50 év alatt több más újításban is

részt vettem: orgona, toronyóra villamosítása, fűtés megoldása a templomban.) Első lépésként három presbiterrel bejártuk a környező református egyházakat, mindenütt ugyan az a gond volt a harangozással, ők is keresték a megoldást. Időközben olvastam valahol, hogy nagy elektromágnesek mozgatják a harangokat máshol. Elutaztam Beográdba, ahol sikerült is a szükséges anyagokat megvásárolni. Próbára tekercseltem egyet a középső haranghoz. Sok próbálkozás árán jutottam el a megoldásig, nem volt kitől ellesni az ötleteket. Az évi szabad időmet rászántam, volt rá eset, hogy naponta 2-3-szor is felkellett menni a toronyba. Az elektromágnes tekercselése is sok időt vett igénybe. A templomba nem volt 3 fázisú áram, hanem csak a mostani imaterem bejáratánál, onnan vezettük. Több presbiter is segített az árok ásásnál, a kábelek lerakásában. Sok-sok próba után sikerült még az év karácsonyára beindítani a közép harangot. A nagy- és a kis harang villamosítása 1975 húsvétjára készült el, ekkor szólaltak meg. A hírharangot csupán évekkel később villamosítottuk. A harangokat kezdetben gombnyomás által indították, majd pár év elteltével már programátor segíti a harangozó munkáját. Az utolsó harangozó Vajda Bálint volt, aki kézi erővel mozdította meg és szólaltatta meg a harangokat.

Az idén a 90. életévébe lépett, és ha nagyon pontos számolást óhajtunk végezni, akkor láthatjuk, hogy ötvenegy és fél éve tölti be a presbiteri posztot a bácsfeketehegyi hitközségben. Ez nem csupán helyi minősítésben egyedülálló, hanem a régióban is ritkaságnak számít. Hogyan tudta ezt elérni?

- Elsősorban minden bizonnyal úgy, hogy a mindenható ilyen hosszú földi léttel ajándékozott meg, valamint a hitközségünk tagjainak a kifogyhatatlan szeretete és bizalma irántam, hogy a presbiter választások során időről-időre bizalmat szavaztak nekem. Napjainkban is igyekszem a vasárnapi istentiszteleteken részt venni, azonban az idő előfordul, hogy olykor egészségi állapotom ezt nem teszi lehetővé, de az Urat lehet dicsőíteni és hálát mondani egy-egy imádság által odahaza a szobában, mégha egyedül is – nyilatkozta Paczal Lajos presbitertársam, aki hitközségünk megbecsült oszlopos tagja.

Presbiterek egy csoportja feleségeikkel és Harangozó László (akkori) segédlelkész a családjával a Paczal szálláson.

Szukola Béla

Az egészség a legnagyobb kincs

A bácsfeketehegyi Fecske falulap 2025. október – novemberi számában, azon kívül, hogy megosztok néhány egészséges ételreceptet és praktikát, szeretnék hírt adni az érdeklődő olvasóknak egy számunkra igen jelentős jubileumról, nevezetesen arról, hogy Kunhegyesről kirajzott őseink 240 éve, tíz nemzedékkel ezelőtt, hozták létre a Feketehegynek elnevezett településüket, szabad akaratukból benépesítve az akkori Feketity-pusztát.

240 év

Kunhegyesről Bácsfeketehegyre 1785 – 2025

Kunhegyes Város Önkormányzatának rendezésében idén is szeptember hónap utolsó hétvégéjén szervezték meg a hagyományos Mihály napi sokadalmat. Kunhegyesen ez a nagy városi ünnepség adott keretet az 1785-ben történt kirajzás 240. évfordulója alkalmából szervezett megemlékezésnek. Szegediné Szabó Dóra polgármester asszony meghívására a városba érkezett bácsfeketehegyi küldöttség nevében az ünnepség megnyitóján Bojtos Béla, a bácsfeketehegyi Helyi közösség Tanácsának elnöke szólt a megjelentekhez. A 2025. szeptember 26-án az Ilosvai Varga István Városi Művelődési Központban létrehozott, Útra kelték című, Bácsfeketehegy és Kunhegyes múltjáról és jelenéről szóló fotótörténeti kiállítás volt az 1785-ben 220 család Kunhegyesről Bácsfeketehegyre történt ki-

rajzása 240. évfordulója alkalmából megvalósuló megemlékezés sorozat első állomása. A Bácsfeketehegyen is bemutatásra kerülő fénykép kiállításon Szentpéteri Flóra kunhegyesi etnográfus, és Kórizs József bácsfeketehegyi helytörténész mondott ismertetőt.

Ezt követően másnap, szombat délután, Kunhegyesen a Városháza épületén emléktáblát avattak a kirajzás 240. évfordulója alkalmából. Az emléktábla Györffi Lajos karcagi születésű szobrászművész, emeritus nagykunkapitány alkotása. A jubileum jelentőségét Pál Károly, Kunhegyes Város díszpolgára, és Magyar György alpolgármester méltatta.

A jubileumi megemlékezés sorozat 2025. november harmadik hétvégéjén, világi és egyházi szinten, Bácsfeketehegyen folytatódik. A tervek szerint november 15-én, szombat este, az említett fényképkiállítás megnyitó eseményét, és egy múltba tekintő előadást követően, a Bácsfeketehegy Magyar Művelődési és Helytörténeti Egyesület tagjai jubileumi ünnepi műsort mutatnak be a színházteremben. Másnap, vasárnap délelőtt 9.30 órai kezdettel, hálaadó ünnepi istentisztelettel folytatódik a megemlékezés amelyen Nt. Váradi László, a Kunhegyesi Református Egyházközség lelkésze hirdeti az ígét Nt. Nagy Kálmán nyugalmazott lelkipásztor közreműködő szolgálataival. Az istentiszteletet követően, a bácsfeketehegyi jubileumi megemlékezés emléktábla avatóval zárul.

Itt mondom el, hogy terveim szerint a kunhegyesi táblaavató beszédem szerkesztett változatát a Fecske következő, karácsonyi számában megosztom az olvasókkal. A kunhegyesi ünnepségen három hosszabb videofelvételt is készítettem, ezek az alábbi linkeken találhatók:

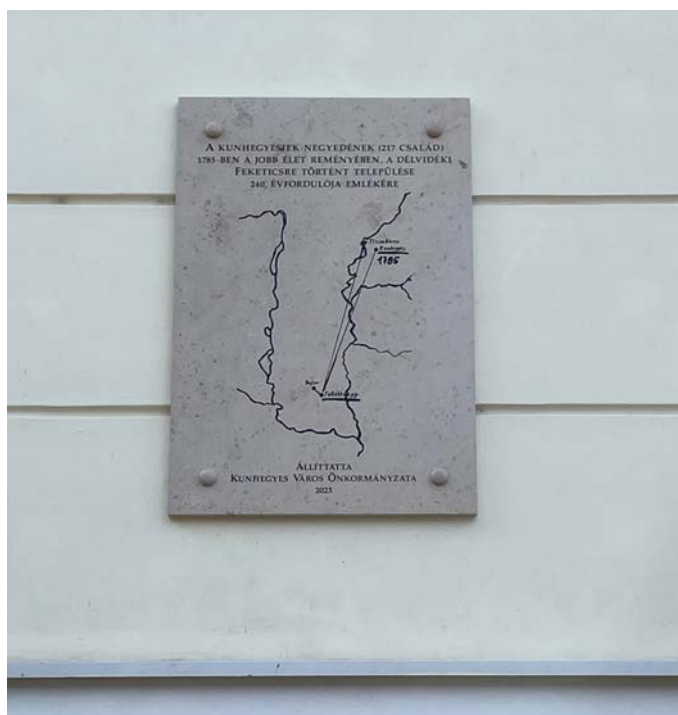
<https://www.youtube.com/watch?v=n1waLLrEE0w>

<https://www.youtube.com/watch?v=17HabjhIJP0>

<https://www.youtube.com/watch?v=jixJdqR-OXk>

Bodzalekvár sütés cukor nélkül

Nyár végén idén is eljött a bodzaszüret második szakasza a gyümölcsösünkben. Tavasszal bodzavirágot szedtem teának, most pedig az érett bodzabogyókból, hozzáadott cukor nélküli lekvárt főztem. Itt mondom el, hogy bodzavirágból, vagy mentából, citromfűből stb. nem szoktam sokak által finomnak tartott szörpöt készíteni, mivel ezek általában nagy mennyiségű

kristálycukorral édesített folyadékok, amelyek igen egészségtelennek az emberi szervezetre.

Néhány éve madár hozta magból felnevelkedett bodzafa csemetéket ültettem el a gyümölcsösünkbe. Céлом az volt, hogy végre vegyszermentes helyről tudjak bodzavirágot gyűjteni a téli teakeverékünkbe, de abban is bíztam, hogy a bodza majd magára vonzza a levéltetveket, és ily módon meggyéríti azok állományát a nemesebbnek tartott növényeken. Elmondhatom, hogy a tervem bevált, sőt tavaly lekvárt is sikerült főznom a teakészítésből kimaradt virágok beérett terméséből.

Idén már szépen megemberesedtek a bodzabokraim, és jelentősebb mennyiségű lekvárt tudtam főzni a termésükből. Itt mondom el, hogy érdemes bodzát ültetni mivel a virága, és a beérett termése is igen egészséges. A bodza különben eléggé igénytelen, bőtermő növény, nem igényel vegyszeres védelmet, a tavaszi fagyok nem károsítják a virágját.

A bodzalekvárt hozzáadott cukor, és tartósítószer nélkül főzöm, illetve jobban mondva sütöm a villanytűzhely sütőjében. Mivel a bodzalekvár az én ízlésem szerint is igényel némi édesítést, ezért a nyáron kifőzött bodzabogyó mennyiséget mintegy 15-20 százaléknyi túlérett banánnal dúsítom, a nyárvégén lefagyasztott, lekvárnak szánt bodzát pedig ősszel mézédese Zalagyöngye szőlővel, vagy musttal édesítem.

A világhálón található jótanácsok ellenére egyáltalán nem könnyíti meg a bodzabogyók leszemezését az ha lefagyasszuk a bodzafürtöket. A megfagyott bogyókat, még villával sem lehet, az ígért módon, könnyedén lerázni, és ráadásul sokkal tovább tart kiválogatni a bogyók közül a bőségesen belekerült kocsánytörmeléket. Tehát a leggyorsabb megoldás szerintem az, hogy a frissen szedett bodzafürtökről egy villa segítségével, nagy adag türelemmel, leszemezzük termést.

Ha cukor helyet túlérett banánnal édesítjük a bodza-

lekvárunkat, akkor a bodzát, és a banánt ne keverjük össze a főzés kezdetén. Legjobb ha a leszemezett bodzabogyót, kevergetés nélkül, elkezdjük sütni a tűzhelyünk sütőjében. Amikor majdnem készre főtt a bodzánk, akkor hozzáadunk kb. 15-20 % mennyiségű banánt (nálam ez kb. 1,5 kg túlérett akciós banánt jelent). A forró lekvárral elkeverve a banánt gyorsan megsüssük, és jöhet a botmixer, majd szokásos módon a forró lekvár forró üvegbe töltése. Ha nem kiállításra visszük a lekvárunkat, akkor ne passzírozzuk azt át, mivel a bodza összetört magja, héja, és valamennyi óhatatlanul belekeveredő felaprózott kocsány igen jó hatással fog lenni az emésztésünkre, és természetesen az egészségünkre.

Hasonló módon készítem ősszel a szőlővel édesített bodzalekvárt is. A lefagyasztott bodzához hozzákeverek mintegy 25 százaléknyi érett szőlőbogyót, a sütőben keverés nélkül megfőzom, leturmixolom, forró üvegbe töltöm, majd száraz dunsztban hagyom kihűlni.

Cukkinis süti

Végül egy többször kipróbált, igen finom, cukor nélkül készített csokis - banános cukkini süti receptje:

Hozzávalók:

- 1,5 kg meghámozott, lereszelt, vagy leturmixolt cukkini, vagy főzni való tök, amelynek nem szoktam kifacsarni a levét;
- 8-10 darab túlérett banán,
- 40 deka liszt,
- három marék zabpehely,
- 4 tojás,
- 1,5 deci hidegen sajtolt étolaj,
- 3 evőkanál eredeti holland kakaópor,
- 10 deka apró darabokra tört étcsokoládé,
- 2 marék mazsolaszőlő,
- 1 tasak sütőpor, és
- csipet parajdi étkezési só

A nedves hozzávalókra rápakolom a száraz hozzávalókat, és dagasztógéppel jól összekeverem. Kóstolás után a masszát kiolajozott tepsibe öntöm, egyengetem, és 160 - 170 fokon készre sütöm. A felszeletelt sütemény kívülről roppanós, belülről pedig kellemesen szaftos.

Jó egészséget, és étvágyat kívánok.

Pál Károly

Klasszikus csupacsoki csokitorta

A csokitorta az egyik legkedveltebb sütemény, igazi klasszikus. Ennek a változatnak a lelke a könnyű, levegős vizes piskóta, amelyet lágy, tejszínes-csokoládés krém tesz ellenállhatatlanná. Nem túl édes, mégis gazdag ízvilágú, így ünnepi alkalmakra és családi összejövetelekre is tökéletes választás.

Hozzávalók:

Piskótához:

- 4 tojás
- 4 evőkanál víz
- 8 evőkanál cukor
- 6 evőkanál liszt
- 2 evőkanál kakaópor
- 1 csomag sütőpor
- csipet só
- pár csepp citromlé

Krémhez:

- 100 g tejszokoládé
- 1 csomag csokipudingpor
- 300 ml tej
- 4 evőkanál cukor
- 1 csomag vaníliás cukor
- 200 ml habtejszín
- 1 csomag habfixáló

Elkészítés:

Piskóta:

- A tojásfehérjéket elkezdjük felverni, közben hozzáadjuk a vizet és a csipet sót.
- A tojássárgákat külön kikeverjük a sütőporral, és adunk hozzá néhány csepp citromlevet.
- Amikor a fehérje felverődött, apránként hozzáadjuk a cukrot, és kemény, fényes habbá verjük.
- A kemény habhoz óvatosan beleforgatjuk a tojássárgás keveréket.
- Végül szitálva hozzáadjuk a lisztet és a kakaót, és fi-

noman összeforgatjuk.

- A masszát sütőpapírral bélelt 24 cm-es tortaformába simítjuk, és 180 °C-on kb. 25–30 percig sütjük. (Tűpróbával ellenőrizzük.)

Krém:

- A pudingport a tejjel, a cukorral és a vaníliás cukorral a csomagolás szerint megfőzzük.
- Még forrón hozzáadjuk az apróra tördelt csokoládét, és teljesen felolvasztjuk benne. Hagyjuk kihűlni.
- A habtejszín a habfixálóval kemény habbá verjük.
- A kihűlt csokis pudinghoz óvatosan beleforgatjuk a tejszínhabot.

Összeállítás:

- A kihűlt piskótát vízszintesen kettévágjuk.
- Az alsó lapra kenjük a krém felét, majd ráhelyezzük a felső lapot.
- A maradék krémmel bevonjuk a torta tetejét és oldalát.
- Ízlés szerint díszíthetjük csokireszelékkel, kakaóporral, tejszínhab-rózsákkal vagy friss gyümölccsel.

H.Sz.

FECSKE TOLL

NYOMOMBAN AZ ŐSZ

Ide ért a sokszínű ősz és követ utamon.
Reggel ébredéskor már nem süt be a nap az
ablakomon.

Mikor kinyitom a szemem, a szobám
homályban úszik.
A nap álmosan, később ébredszik.

Felkelek, mint mindig pontos időben.
Megborzongok az ablakon beszökkenő
hideg levegőben.

A fákról már megkezdődött a levelek hul-
lása,
ha sétálok ráragadnak a cipőm talpára.

Színesbe öltöznek a növények,
itt az ősz a nyomomban, bármerre megyek.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Devdet Krasnići és Jasmina Bajrami kisfia

Ahmed

Ritec Dávid és Ritec Szabó Klaudia

kislánya **Elena**

Bordás István és Andrea kisfia **Máté**

Pál Gergely és Dávid Donna kisfia

Bendegúz

Pál Sándor és Pál Zolna kislánya **Zsófia**

Elhunytak

Milutin Roganović –Bibo- szeptember 7,
66 évében

Paróci Géza szeptember 10, 69 évében

Nada Stojanović szeptember 8, 74 évében

Id. Kasza Mihály szeptember 14, 78 évében

Milovan Strahinja szeptember 25,
74 évében

Vera Stanišić szül. Stanojević szeptember
30, 75 évében

Szabó Varjú Ferenc október 6, 76 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Dr. Kasza Bálint, Faragó Péter, Fekete Andor, Fekete Tímea, Halász Renáta, Hajvert Lódi Andrea, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Sárközi Ottília, Szukola Béla, Simonyi Zsófia, Szakács Tamás, Juhász Attila. Készült Bácsfeketehegyen a P.S. Print & Design nyomdában 2025. október.

CIP – Каталогизacija y публикаcij
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf. sz. (2004). – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm

Mesečno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

60 éves osztálytalálkozó Bácsfeketehegy, 2025.09.18.

Photo by 1
064/422